

GŁOS PIOTRKOWSKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

ŚRODA 17 MARCA 1948 ROKU.

Nr 76 (1004)

Hitlerowiec prezydentem Bizonii

General Franco i współpracownik Hitlera - dr. Puender zaproszeni na obrady „państw marshallowskich“

PARYŻ (PAP.). We wtorek minister Bevin otworzył drugie plenarne posiedzenie konferencji krajów marshallowskich.

Jak słychać w kołach konferencji, dalszy jej przebieg otoczony ma być tajemnicą. Nie będzie żadnego biura prasowego i żadne wiadomości nie będą publikowane przed osiągnięciem porozumienia co do poszczególnych punktów, figurujących na porządku dziennym.

Mimo tej tajemniczości delegacja brytyjska lansuje wiadomość, że „znaleziono, jak się zdaje, zadawalającą formę w sprawie udziału przedstawicieli Niemiec zachodnich w przyszłym układaniu planów gospodarki zachodnio-europejskiej“.

Do zespołu rzeczoznawców należą m. in. członkowie alianckiego zarządu wojskowego w Niemczech z ramienia Wielkiej Brytanii, Francji i Stanów Zjednoczonych. Oni to mają wystąpić z formalnym wnioskiem o zaproszenie do udziału w dyskusji „niemieckich doradców technicznych“.

Dziennik paryski „Ce Soir“ twierdzi, że anglo-amerykańskie władze wojskowe wyznały już „premera“ Bizonii d-ra Hermana Puendera, jako przedstawiciela Niemiec zachodnich na konferencji 16-tu państw. Dziennik wyraża opinie, że „mianowanie tego dawnego notorycznego hitlerowca stanowi najbardziej cyniczny akt Anglików i Amerykanów od chwili, gdy postanowili oni dołączyć Bizonię do bloku zachodniego“.

W pierwszym dniu obrad delegat portugalski wysunął projekt zaproszenia Hiszpanii frankistowskiej do wspólnego stołu obrad. Wniosek ten poparty został przez Tsaldarisa, delegata Irlandii i szereg innych uczestników konferencji.

LONDYN PAP. — Niemiecki Komitet Ekonomiczny Bizonii pod przewodnictwem Hermansa opublikował memoriał, zawierający propozycje i żądania niemieckie w związku z przyszłym traktatem pokojowym. Memoriał ten ma charakter oficjalny, gdyż został przygotowany z polecenia władz niemieckich w Bizonii.

Komentując powyższy memoriał, tygodnik angielski „Economist“ podkreśla, iż może się on stać drugim „Mein Kampf“ nacjonalizmu niemieckiego.

„Economist“ zaznacza, iż memoriał Hermansa wykazuje „całkowity brak w Niemczech poczucia odpowiedzialności za wojnę i za nieobliczalne, moralne i materialne spustoszenie, dokonane w Europie. Memoriał ten — pisze

tygodnik angielski, nie tylko unika starannie wszelkich krytycznych uwag pod adresem Hitlera, ale usiłuje nawet wybielić jego działalność.

Cytując dalej ustęp z tego memoriału, który „nawiązując do traktatu wersalskiego, stwierdza, że traktat ten, „zniszczył na przeciąg więcej, niż jednej generacji, prawie wszystkie osiągnięcia pracy ludu niemieckiego — „Economist“ zaznacza, że Niemcy w dalszym ciągu nie rozumieją, iż nastąpiło to na skutek prowadzonych przez nich wojen“.

BERLIN, PAP. — W tutejszych miarodaj-

nych kołach brytyjskich oświadczone, że komitety ekspertów technicznych przystąpią wkrótce do opracowania szczegółów fuzji trzech stref Niemiec zachodnich. Jednocześnie stwierdzono, że od czasu londyńskich rozmów trzech mocarstw dnia 6 marca, oficjalni przedstawiciele Trizonii i strefy francuskiej nie kontynuowali dyskusji w sprawie całkowitego scalenia trzech stref zachodnich. Komitety ekspertów, urzędujące w Berlinie, mają opracować wspomniane szczegóły przed podjęciem nowych rozmów w Londynie w kwietniu rb.

Strajk górników w USA

objął już 250 tysięcy osób

NOWY JORK, PAP. — W dniu 16 marca dalszych 55 tys. górników w kopalniach zachodniej Pensylwanii przyłączyło się do 200 tys. górników, którzy zastrajkowali na wezwanie swego przywódcy Lewisa.

Donoszą również o ruchu strajkowym w stacjach południowych, gdzie właściciele ko-

palni odmawiają żądaniom robotniczym w sprawie płac.

NOWY JORK, PAP. — 100 tys. robotników przemysłu mięsno-konserwowego, należących do CIO, zastrajkowało dnia 16 marca mimo apelów prezydenta Trumana o powstrzymanie się od strajku. Domagają się oni podwyżki płac.

Zakończenie demobilizacji w ZSRR

Związek Radziecki w poczuciu własnej siły i bezpieczeństwa zwolnił wszystkie starsze roczniki ze służby wojskowej

MOSKWA PAP. — W dniu wczorajszym ogłoszony został w Moskwie oficjalny komunikat Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, podający powziętą w lutym br. doniosłą uchwałę w sprawie demobilizacji wszystkich pozostałych jeszcze w armii starszych roczników. Zgodnie z komunikatem, demobilizacja ma być ostatecznie zakończona w marcu br. W

wyniku całkowitej demobilizacji armia radziecka składać się będzie w zasadzie z żołnierzy dwóch roczników 1926 i 1927 tj. młodzieży poborowej, odbywającej normalną służbę wojskową.

Należy podkreślić, że Związek Radziecki był pierwszym mocarstwem, które rozpoczęło demobilizację. Zaledwie w miesiąc po zakoń-

czeniu wojny w przedmiejscu słynnej parady zwycięstwa na Czerwonym Placu — Rada Najwyższa ZSRR na wniosek rządu radzieckiego uchwałała w dniu 23 czerwca 1945 r. demobilizację 13 starszych roczników jeszcze w ciągu tegoż roku. W latach następnych demobilizacja została przeprowadzona systematycznie i konsekwentnie aż do ostatecznego zakończenia w bieżącym miesiącu. Obecnie więc stan liczebny armii radzieckiej odpowiadać będzie całkowicie warunkom pokojowym.

W kołach dziennikarskich w Moskwie ten doniosły akt jest oceniany jako dobitny wyraz poczucia własnej potęgi Związku Radzieckiego.

Masowe aresztowania w Hiszpanii

PARYŻ PAP. — Policja hiszpańska podała do wiadomości, że w poniedziałek w nocy aresztowano w okręgu sewilskim członków organizacji podziemnych — przedstawicieli partii

komunistycznej i socjalistycznej partii młodzieżowej. Władze policyjne dokonały również rewizji w dwóch drukarniach, które wydawały nielegalne dzienniki antyfrankistowskie „Mundo Obrero“ i „Juventud“.

Nowe sukcesy armii Markosa na terenie Tracji i Epiru

RZYM PAP. — Agencja Eleftri Ellada donosi o zwiększeniu działalności sabotażowej na terenie Epiru i Tracji. W okręgu Janina zniszczono czolgi i 12 samochodów ciężarowych, załadowanych wojskiem. Między zabitymi znajduje się podpułkownik armii ateńskiej.

Armia demokratyczna skierowała ogień artylerii na miejscowość Ferres w Tracji. W okolicach Sufli oddziały armii demokratycznej zaatakowały garnizon wojsk ateńskich. W wyniku walk koło Argos Oresticon, batalion wojsk ateńskich został rozproszony w okolicach Ptoleaida. W pobliżu Grammaticon oddziały ateńskie wpadły w zasadzkę przygotowaną przez żołnierzy generała Markosa. Oddziały ateńskie poniosły poważne straty. Zna-

czna ilość materiału wojennego została zdobyta przez wojska demokratyczne.

PARYŻ PAP. — Agencja France Presse donosi z Aten, że podczas procesu 111 powstańców w Salonikach, prokurator zażądał skazania na śmierć 56 oskarżonych. W tymże mieście wykryto organizację zajmującą się rekrutowaniem ochotników do sił powstańczych. 45 osób aresztowano celem przekazania sądom wojskowym.

„Czarna gwardia“ Clay'a

BERLIN PAP. — Duże poruszenie i liczne komentarze w prasie niemieckiej wywołała opublikowana przez jedno z pism czeskich wiadomość o zamiarze utworzenia przez gen. Clay'a regularnej armii niemieckiej w Niemczech zachodnich. Zwraca się uwagę na fakt, że oddawna już pod rozmaitymi pretekstami zaprawiano Niemców do służby wojskowej bądź w kompaniach wartowniczych, bądź też w szeregach t. zw. policji przemysłowej. — Wprawdzie władze amerykańskie utrzymywały cały czas, że chodzi im jedynie o wyszkolenie wartowników, jednak fakt szkolenia przyszłych żołnierzy w koszarach i wprowadzenia wśród nich dyscypliny wojskowej zdaje się świadczyć o czymś innym.

Ochotników do „policji przemysłowej, którą ludność nazywa „czarną gwardią“ nie brak

Nowa umowa handlowa z radziecką strefą okupacji Niemiec

BERLIN PAP. — W dniu 15 marca br. została podpisana w Berlinie umowa handlowa na rok 1948 między Polską a radziecką strefą okupacyjną w Niemczech.

Na mocy umowy, obroty handlowe między stronami będą wynosić 56 milionów dolarów. Polska będzie eksportować do radzieckiej strefy okupacyjnej w Niemczech: węgiel, koks, benzol, naftalinę, surówkę, żelazo walcowane, metale kolorowe, ryby i inne towary. Ze strefy radzieckiej okupacji Niemiec dostarczone zostaną Polsce: sole potasowe, drzewo, złom

żelazny, chemikalia, wyroby przemysłu metalowego, maszyny i inne artykuły.

Przed podpisaniem umowa była rozpatrzona przez sekretariat niemieckiej komisji gospodarczej. W imieniu radzieckiej administracji wojskowej w Niemczech podpisał umowę przewodniczący delegacji — kierownik zarządu handlu zagranicznego w Niemczech, W. Michin. W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej przewodniczący delegacji dyrektor departamentu ministerstwa Przemysłu i Handlu, St. Broniewicz

Dymitrow w Moskwie

MOSKWA, PAP. — Wczoraj wieczorem przybyła do Moskwy bułgarska delegacja rządowa z premierem Dymitrowem na czele. W skład delegacji wchodzi m. in.: wicepremier i minister spraw zagranicznych St. Kolarow oraz wicepremierzy Georgiew i Popow.

Delegacja bułgarska podpisze w Moskwie układ o sojuszu i wzajemnej pomocy ze Związkiem Radzieckim.

Wnuk Karola Marksa przybył do Warszawy

WARSZAWA PAP. — Na zaproszenie ogólnopolskiego komitetu obchodu „Wiosny Ludów“ w dniu 16 bm. przybył do Warszawy wnuk Karola Marksa p. Longuet wraz z małżonką p. Blanche Longuet.

Państwo Longuet powitani zostali na lotnisku przez przedstawicieli KC PPR, CKW PPS, KCZZ, a także przez przedstawicieli ogólnopolskiego komitetu obchodu „Wiosny Ludów“.

Goście zabawią w Warszawie kilka dni.

Podziękowanie

Wszystkim Artystom i Artystom, którzy swymi na wysokim poziomie stojącymi występami uświetnili część artystyczną Uroczystej Akademii z okazji wydania 1000 numeru „GŁOSU ROBOTNICZEGO“, a mianowicie pp. Andrzejewskiej, H. Bielińskiej, Dymyzy, Dzięwońskiemu, Hanuszowi, Jankowskiemu, Łuczakowi, Pawłowskiemu, Sykułskiemu, duetowi tanecznemu Dzięwiecka-Radek, duetowi tanecznemu Sutt, konferencjowi Kazimierzowi Rudzkiemu, Fr. Leszczyńskiej i Waldemarowi Findlerowi oraz orkiestrze Elektrycznej Łódzkiej — składa serdeczne podziękowanie

Redakcja „Głosu Robotniczego“

Powołanie Rady Naczelnej dla spraw młodzieży

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 marca r.h.

WARSZAWA (PAP). Podajemy dosłowny tekst zarządzenia Prezydenta R. P. o powołaniu Naczelnej Rady dla spraw młodzieży i kultury fizycznej:

„Na wniosek Rady Ministrów i na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 20 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 1948 r. o powszechnym obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego młodzieży oraz o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. URP nr 12 poz. 90)“

1. powołuję następujących 22 członków Naczelnej Rady dla spraw młodzieży i kultury fizycznej spośród kandydatów przedstawionych przez:

a) Organizację Młodzieży TUR: 1) Motyka

Lucjan, 2) Rogala Witold, 3) Rzeszot Stefan, 4) Glinka Stefan.

b) Związek Walki Młodych: 5) Zarzycki Janusz, 6) Morawski Jerzy, 7) Jaworska Helena, 8) Szafranski Henryk.

c) Związek Młodzieży Wiejskiej R. P. „Wici“: 9) Ignar Stefan, 10) Ozga-Michalski Józef, 11) Jaguszty Władysław, 12) Stasiak Ludomir.

d) Związek Młodzieży Demokratycznej: 13) Nagórski Wiktor, 14) Guzik Leszek.

e) Komisję Centralną Związków Zawodowych: 15) Kosman Józef, 16) Ociepko Wiesław, 17) Olbrycht Zenon, 18) Zajackowski Zdzisław.

f) Związek Samopomocy Chłopskiej: 19) Popiel Mieczysław, 20) Jagielski Mieczysław, 21) Tarasiuk Benedykt, 22) Tymoszek Piotr.

2. powołuję jako przewodniczącego Naczelnej Rady dla spraw młodzieży i kultury fizycznej: ob. Ignara Stefana;

3. mianuję komendantem głównym „Służby Polsce“: ob. płk. Braniewskiego Edwarda.

4. mianuję dyrektorem Głównego Urzędu Kultury Fizycznej: ob. inż. Kuchara Tadeusza.

(—) Prezydent Rzeczypospolitej
BOLESŁAW BIERUT

(—) Prezes Rady Ministrów
JÓZEF CYRANKIEWICZ

Pogrzeb redaktora K. Bogusławskiego

W dniu wczorajszym odbył się skromny i pełen powagi pogrzeb zmarłego przed trzema dniami tow. redaktora Konstantego Bogusławskiego. Od wczesnego rana przez pokój, gdzie na katafalku ustawione były doczesne szczątki tak popularnego w Łodzi społecznika, dziennikarza, przewijały się tłumy jego przyjaciół, sympatyków i kolegów. Pokój tonął w wieńcach i kwiatach, przysyłanych przez niezliczoną ilość organizacji i instytucji społecznych.

O godzinie 2 po południu trumnę wzięli na ramiona najbliżsi przyjaciele i współtowarzysze pracy. Przed domem przy ulicy Piotrkowskiej 134, gdzie mieszkał Zmarły, ustawiły się delegacje z pocztami sztandarowymi i wieńcami. Pochód ruszył powoli i w milczeniu w kierunku Placu Wolności, a stamtąd poprzez ulicę Mariana Nowotki i Matejki — na cmentarz na Dołach.

U bramy cmentarnej znów wzięli trumnę na ramiona przyjaciele i koledzy Zmarłego — by zanieść ją do grobu.

Nad otwartą mogiłą przemówienie pożegnalne w imieniu Związku Dziennikarzy RP oddział w Łodzi — wygłosił tow. redaktor Artur Karaczewski, podkreślając zasługi Zmarłego w pracy społeczno-dziennikarskiej, w pracy nad wychowywaniem nowych kadr dziennikarzy polskich.

Następnie pożegnał Zmarłego tow. red. Edward Uzdański, wygłaszając przemówienie o pracy i zasługach tow. Bogusławskiego jako dziennikarza i człowieka.

W imieniu Wojew. Komitetu PPS przemówił tow. Karbownik.

W imieniu zespołu redakcji „Expressu Ilustrowanego“, którego Zmarły był naczelnym redaktorem, przemówił ob. Jagoszewski-Zański. W imieniu ŁK PPR mówił tow. Krasławski, a w imieniu redakcji Dziennika Łódzkiego ob. Chmielewski.

Świeża mogiła pokryła olbrzymi stos kwiatów i wieńców — jako ostatnie pozdrowienie Łodzi, której red. Konstanty Bogusławski był wiernym i oddanym synem.

Wyśnienie

Wyjaśniamy, iż autorem wiersza pt. „Oskarzenie“, zamieszczony w Nr 1000-nym „Głosu“ jest Mieczysław Jastrun.

Przygnębienie w Paryżu

PARYŻ, PAP. — Wiadomość o zaproszeniu Niemiec zachodnich na konferencję paryską wywołała powszechne przygnębienie w Paryżu. Usiłowania Bidault, zmierzające do tego by na konferencji paryskiej brali udział przedstawiciele władz okupacyjnych w Niemczech, spełżył na niczym. Postanowiono bowiem zaprosić reprezentantów nowo utworzonych władz niemieckich w Niemczech zachodnich.

„Nowe Drogi“ — „Głosowi Robotniczemu“

Do Redaktora Naczelnego „Głosu Robotniczego“

Do Zespołu Redakcyjnego
Do Pracowników Drukarni, Administracji, Kolportażu.

Z okazji wydania tysięcznego numeru „Głosu Robotniczego“ ślęmy najserdeczniejsze życzenia.

Wzrost nakładu „Głosu“, jego popularność i znaczenie — to najlepszy wskaźnik, że piśmo zrosło się z robotniczą Łodzią, z jej troskami i pragnieniami. Stał się w pierwszych szeregach walki o umasowanie ruchu o wspólny zawodnictwo pracy, o dobrobyt narodu, o jego suwerenność, o pogłębienie frontu jednolitego obu partii robotniczych, o ich jedność organizacyjną.

Zyczymy Wam więc dalszej owocnej pracy dla dobra klasy robotniczej i całego narodu.

Za Zespół „Nowych Drog“
REDAKTOR NACZELNY
(E. Fiedler)

Kino „WISŁA“

W czwartek, dnia 18-go marca b. r.
PREMIERA filmu amerykańskiego

„ZIELONA DOLINA“

Złoto ucieka z Anglii

LONDYN PAP. — Według informacji agencji Reutersa, ubytek brytyjskiego złota i dolarów w pierwszej połowie 1948 r. przekroczył niewątpliwie przewidywaną przez rząd sumę 222 milionów funtów szterlingów. W sumie tej nie była wzięta pod uwagę ewentualna pomoc w planie Marshalla.

W rzeczy samej, w styczniu br. ubytek złota i dolarów wynosił 57,5 miliona funtów szterlingów. W lutym ubytek ten nie był mniejszy. Gdyby więc ubytek za pierwszą połowę 1948 r. nie miał przekroczyć sumy przez rząd przewidywanej, w pozostałych czterech miesiącach pierwszej połowy 1948 r. tzn. do 1 marca do 30 czerwca ubytek złota i dolarów musiałby wynosić przeciętnie 27

milionów funtów na miesiąc.

Nie wydaje się to możliwe nawet jeżeli weźmie pod uwagę wyjaśnienie sfer oficjalnych, że w ubytku za styczeń i luty figuruje wycofanie 25 milionów funtów przez kraje o twardej walucie na podstawie zawartych z Wielką Brytanią umów.

Sfery rządowe spodziewają się jednak, że Wielka Brytania może uzyskać 60 milionów funtów z tytułu pomocy planu Marshalla, oraz 21 milionów funtów przez podjęcie ich z Międzynarodowego Funduszu Monetarnego. W ten sposób Wielka Brytania mogłaby w lipcu br. utrzymać rezerwy złota i dolarów na poziomie 450 milionów funtów.

„WŁÓKNIARZ“ Kino

Początek seansów:

W dni powsz.: 15, 17, 19, 21

W niedz. i święta: 13, 15, 17, 19, 21

Eksploatacja: P. P. Film Polski

Produkcja: Consortium

de Productions de Films

DZIŚ PREMIERA!

Wesoła komedia francuska

„NIEBO CZY PIEKŁO“

W rolach głównych:

SIMONE RENANT i FRANCOIS PERIER

Reżyseria: JEAN STELLI

1865-k

Na modłę hitlerowską

Anglicy tworzą obozy koncentracyjne dla „niesfornych poddanych“ w Afryce Zachodniej

LONDYN PAP. — Jak donosi korespondent dyplomatyczny „Daily Worker“, brytyjski gubernator Złotego Wybrzeża Afryki zachodniej sir Gerald Cleady poczynił pierwsze kroki w kierunku utworzenia obozu koncentracyjnego dla swych przeciwników politycznych.

Przed kilku dniami, jak stwierdza korespondent, z polecenia gubernatora aresztowanych zostało i uprowadzonych w nieznanym kierunku 6 czołowych przywódców afrykańskich,

przeciwko którym oficjalnie nie wysunęto żadnych oskarżeń. Miejsce pobytu aresztowanych polityków afrykańskich nie zostało podane do wiadomości publicznej. W odpowiedzi na interpelację gubernator Cleady oświadczył, że osoby aresztowane, zostały przewiezione do „nowych rezydencji“, by władze mogły łatwiej kontrolować ich ruchy i kontakty z otoczeniem.

Wśród aresztowanych znajdują się znani i poważni działacze, którzy od dłuższego już

czasu walczyli o poprawę warunków bytu ludności Afryki zachodniej. Jeden z aresztowanych, dr Kwamel Nkrumah, organizator kongresu narodowego Afryki zachodniej, był profesorem filologii na uniwersytecie w Pensylwanii.

WINA STANIAŁY

Na okres świąteczny obniżyliśmy ceny na szlachetne wina z wytwórni państwowych
STRZEGOM — Jelenia Góra — KRUSZWICA — Wrocław
ZIELONA GÓRA — Legnica i inne
SPRZEDAŻ we wszystkich HURTOWNIACH P. C. H.

ŻĄDAJCIE WSZĘDZIE ZNAKOMITYCH WIN PRODUKCJI PAŃSTWOWEJ

1810-K

Nabożeństwo już się rozpoczęło; czekali na emira. Pod palącym słońcem ludzie stali przyciśnięci do siebie i nie odważali się usiąść. Oczy ich płonęły chciwym, nieugaszonym płomieniem; zawie dzeni w ziemskim szczęściu oczekiwali dziś cudu i drżeli na dźwięk głośniejszego słowa. Oczekiwanie dochodziło do zenitu, już dwaj derwisze padli w kurtkach na ziemię i z krzykiem zaczęli ją gryźć, przy czym z ust ich toczyła się szara piana. Tłum zakochał się, zafalował, w ciżbie zaczęły płakać i krzyżeć kobiety i w tejże chwili rozległ się tyśiącznogłosy gwar.

— Emir! Emir!

Straż pałacowa pracując pilnie laskami oczyszczała w tłumie drogę, którą szedł pokłonić się świętemu szczątkom emira, bosa, z opuszczoną głową, pogrążony w pobożnych rozmyśleniach, niedostępny dla dźwięków świata. Za nim podążała w milczeniu świta, uwiązali się sładzy, zwiłając dywany i przenosząc je naprzód.

W wielu oczach ukazały się łzy rozczulenia.

Emir wszedł na podwyższenie przylegające do grobnicy. Podali mu dywanik na którym zwykł modlić się i podtrzymywany z obydwóch stron przez wezyrów padł na kolana. Mułlowie w białych szatach ustawili się półkolem i zaśpie-

wali podnosząc ręce do zamglonego od skwaru nieba. Rozpoczęło się nabożeństwo.

Trwało nieskończenie długo, gdyż przeplatane było kazaniami.

Chodzą Nasredin nieznanie wysunął się z tłumu i skierował się w stronę niewielkiego śpichrza, gdzie czekali swojej kolejki ślepi, kulawi i sparaliżowani, którym dziś obiecano uzdrowienie.

Drzwi śpichrza były otwarte napół. Ciekawki zaglądali do wewnątrz i wymieniaли uwagi. Dyżurujący mułlowie, którzy trzymali w rękach duże miedziane tace — zbierali ofiary. Starszy mułłowia opowiadał:

— ...i od tej pory nad świętą Bucharą i nad jej do słońca podobnym emirem wiecznie i niezmiennie panuje błogosławieństwo świętego szeika Bogaeddina. I każdego roku, tego dnia, święty Bogaeddin daje nam, pokornym sługom Boga, moc działania cudów. Wszyscy ci ślepi, kulawi, opanowani przez diabła i paralitycy — czekają uzdrowienia i mamy nadzieję, z pomocą świętego Boga-

gaeddina dziś położyc kres ich cierpieniom.

(D. c. n.)

Jedność ruchu ludowego

Wywiad z wice-premierem Korzyckim

Ob. Wicepremier Korzycki, sekretarz generalny S. L. udzielił redaktorowi PAP wywiadu na temat aktualnych zagadnień ruchu ludowego.

Jak kształtują się obecnie stosunki między Stronnictwem Ludowym a Polskim Stronnictwem Ludowym pod tym samym kierownictwem?

Stronnictwo Ludowe dało wyraz pozytywnego ustosunkowania się do Polskiego Stronnictwa Ludowego pod nowym kierownictwem. Tak oceniając Polskie Stronnictwo Ludowe, przeszliśmy na drogę współpracy z nim. Obecnie opracowujemy umowę o jedności działania między Stronnictwem Ludowym i Polskim Stronnictwem Ludowym.

Wkład mas chłopskich, zorganizowanych w Stronnictwie Ludowym w budowę Polskiej Ludowej, jest olbrzymi. Wnosiliśmy go poprzez radykalnych działaczy ludowych, skupionych podczas okupacji w „Woli Ludu”, poprzez podziemną Krajową Radę Narodową, a następnie P. K. W. N. Ołbrzymi jest nasz udział w przeprowadzaniu reformy rolnej, w walce ze wstecznymi siłami, ze spekulantami, żerującymi na chłopach i z tymi w Ruchu Ludowym, którzy łączyli się, a nawet obecnie chcą się łączyć z prawicą.

Doceniając należyte walce, przeprowadzoną wewnątrz PSL przez Lewicę z mikolajczykowskim kierownictwem, które sprowadzało chłopów z drogi budowania Polskiej Ludowej oraz wyraźną zadeklarowaną wolę obecnego kierownictwa PSL oczyszczenia szeregów Stronnictwa od przeciwników polityki Bloku Demokratycznego w Polsce. Widzimy krytyczny stosunek obecnego kierownictwa PSL do tych wszystkich poczynań z okresu przedwojennego, a potem z czasów okupacji i po wyzwoleniu państwa polskiego, w których przejawiała się jawna, czy ukryta niechęć współdziałania z robotnikami, co w praktyce prowadziło do współdziałania z kapitalistami i reakcją, dążącą do zagarnięcia rządów w Polsce.

Wszystkie te doświadczenia, a często krwa we poczyny, uniaocznili masom chłopskim konieczność współdziałania. Sądzimy, iż w najbliższym czasie uda nam się wspólnie z PSL przygotować, następnie podpisać i wcielić w życie tekst umowy o współdziałaniu Stronnictwa Ludowego z Polskim Stronnictwem Ludowym.

Jakie zagadnienia polityczno-organizacyjne wysuwają się na czoło w ostatnim okresie w Stronnictwie Ludowym?

Wzmogliśmy wysiłki, aby zorganizować nasze Koła w najodleglejszych „zapadłych” wsiach. Uważamy za nasz obowiązek włączyć do bardzo czynnego życia politycznego oraz do czynnej pracy gospodarczej chłopów, kobiety i młodzież wiejską, z tych najbardziej biednych, bo oddalonych od centrów życia politycznego i gospodarczego wsi. Uważamy również za nasz obowiązek bronić interesów oraz troszczyć się o poprawę sytuacji gospodarczej i kulturalnej tych wsi i gromad, które są często zapomniane.

Organizujemy w województwach narady działaczy gminnych, na których omawiamy najważniejsze sprawy, dotyczące rozwoju wsi. Na czoło tych spraw nasi działacze wysuwają zawsze sprawy Związku Samopomocy Chłopskiej. Gromadny udział SL-owców w ZSCH widoczny jest nie tylko we władzach tego Związku, lecz zaznacza się przede wszystkim na dole — w spółdzielniach ZSCH.

Nasi działacze pracują aktywnie i z całą świadomością nad tworzeniem uniwersalnych spółdzielni gminnych i Związków Powiatowych Spółdzielni ZSCH. Wiedzą oni, że tą drogą uporządkujemy spółdzielczość wiejską, że tylko w oparciu o uniwersalne spółdzielnie możemy tworzyć niezbędne dla chłopów np. ośrodki maszyn rolniczych.

NAJPEŁNIEJSZE POPARCIE AKCJI „SŁUŻBA POLSCE”

REZOLUCJA PREZYDIUM MRN

Prezydium MRN w Łodzi na posiedzeniu w dniu 12 bm. powzięło jednomyślnie rezolucję, w której, w związku z ustawą o powołaniu do życia Powszechnej Organizacji Młodzieżowej „Służba Polsce” zaznacza m. in.:

„Doceniając znaczenie omawianej ustawy, Prezydium MRN w Łodzi wyraża przeświadczenie, że młodzież robotniczej Łodzi, której zastępy zawsze zasilały kadry walczących o wolność ludu i niepodległość Ojczyzny, w rozumieniu ciążącego na niej zadania spełni godnie i z entuzjazmem obowiązek swój w służbie Polsce.

Prezydium MRN apeluje jednocześnie do całego społeczeństwa łódzkiego, w szczególności zaś do działaczy społecznych, organizacji samorządowych, politycznych, społecznych i zawodowych o udzielenie jak najdalej idącego poparcia organizowanemu i czynnym na terenie naszego miasta oddziałom CP oraz wzywa powołane do tego czynniki do jak najszybszego spopularyzowania akcji „S.P.”

Zadanie stworzenia jeszcze w tym roku ośrodków maszyn rolniczych przy spółdzielniach ZSCH przynajmniej w połowie gmin podejmują chłopcy z zaciętością, świadcząca o zrozumieniu, iż maszyny rolnicze pozwolą podnieść wydajność rolnictwa.

Sprawa podniesienia wydajności ziemi jest troską wszystkich działaczy SL-owskich. Nasi działacze polityczni i instruktorzy organizacyjni są jednocześnie tymi, którzy sprawę wydajności ziemi uprawy, wsi stawiają jako wielkie zadanie polityczne i którzy jednocześnie starają się w miarę możliwości szerzyć zasady współczesnej agrotechniki.

Chłopcy domagają się również wzmocnienia działalności Gminnych i Powiatowych Rad Narodowych, co świadczy o tym, że rozumieją oni coraz lepiej znaczenie tego systemu samorządu. Pamiętając, iż ruch ludowy zawsze był wydajnie popierany przez nauczycieli wiejskich, z zadowoleniem stwierdzamy, że w Stronnictwie Ludowym szeroko

rozwinął się ruch nauczycielski, czego dowodem są liczne i dobrze obsesane wojewódzkie i powiatowe Zjazdy oraz udział nauczycieli w całokształcie działalności Stronnictwa.

Przedmiotem szczególnej troski Stronnictwa Ludowego w ostatnim okresie są dwa województwa: krakowskie i warszawskie. Dziesiątki wieców i Zjazdów w każdej niedziele w powiatach i gminach tych województw świadczą o ofensywnym rozwoju naszego Stronnictwa także na tych terenach.

Wokół Stronnictwa skupiają się zdrowe, twórcze siły chłopskie — ofiarnie pracujące dla Polski Ludowej. Jesteśmy partią, która przyjęła i przyjmuje wszystko co dobre i cenne z przeszłości, ale która umie posługiwać się współczesną techniką organizacyjną, dba o dyscyplinę często niedocenianą w poprzednich okresach i która odrzuca wszelkie warcholstwo. Dlatego też Stronnictwo nasze stanowi dziś taką siłę polityczną i organizacyjną, taką partię chłopską, jakiej w ruchu ludowym dotychczas nie było.

Sprawa wolności najbliższa naszym sercom

Pomóżmy bojownikom Hiszpanii i Grecji!

W dniach od 21 do 29 marca, Tygodniu Pomocy Walczącej Młodzieży o Wolność i Demokrację, zwrócimy się do Was z prośbą o zaofiarowanie datków dla naszych kolegów i towarzyszy, którym ostatnia wojna nie przyniosła osiągniętych przez nas zdobyczy: Wolności i Niepodległości. Jak cały Naród Polski, jak wszystkie ludy ujarzmione przez niemieckiego najeźdźcę, walczyliśmy z nimi wierząc, że nasze wspólne zwycięstwo przyniesie nam i całemu światu realizację najpiękniejszych hasel ludzkości: równości, wolności i braterstwa narodów. Woli milionowych mas sprze-

ciwiał się jednak egoizm i zachłanność kapitału oraz imperializmu Anglosasów.

Naród hiszpański i grecki, nasi sojusznicy i sprzymierzeńcy w okresie wojny, w dalszym ciągu na rozkaz i przy bezpośredniej pomocy Wall Street i City są ciemiężone przez rodzinną reakcję, niemieckich slugusów i kolaborantów. Wbrew sprawiedliwości, mimo bohaterstwa i poświęceń, w walce z faszyzmem, imperializmem nie pozwalamy im żyć w ustroju przez nich upragnionym — demokracji. W dalszym ciągu rozstrzelujemy się tam, więzi i zsyła do obozów koncentracyj-

nych tych, którzy myślą i czynią podobnie jak my w okresie walki z okupacją, której grozi i ohyde poculiśmy na własnej skórze.

Mimo wszystkich represji, Hiszpanie i Grecy trwają w walce, w pierwszych szeregach bojowników znajduje się młodzież, kochająca swój kraj i naród. Nie wolno nam zostać biernymi w tej walce. Lud Hiszpanii i Grecji żąda od nas pomocy, która pozwoli im przetrwać w oporze, aż do osiągnięcia nieuniknionego zwycięstwa. Naród polski jak nikt, zna uczucie niewoli, które dawno już zrodziło wśród nas hasło „Za Wolność Naszą i Waszą”. W jego imię, godni naszej chlubnej tradycji historycznej pomożemy bojownikom Hiszpanii i Grecji.

Sami nie bogaci, musimy im posłać żywność, odzież i lekarstwa, które pomogą im znieść trudy i znoje partyzanckich walk, zimy i choroby. Jesteśmy świadomi, że ich zwycięstwo to osłabienie i nam wrogich sił, zawisnie społgających na pomyślny rozwój naszego Państwa i narodu samodzielnie budującego swą nową rzeczywistość.

Wierzmy niezłomnie, że społeczeństwo pamiętne niedawnych przeżytych pomoże nam w akcji zbiorkowej.

Związek Walki Młodych, Organizacja Młodzieży TUR, Związek Młodzieży Demokratycznej, Związek Harcerstwa Polskiego, Związek Młodzieży Wiejskiej „Wielki”, Polski Czerwony Krzyż, Związek Byłych Więźniów Politycznych.

Tydzień Ziemi Odzyskanych

w dniach od 11 — 18 kwietnia r.b.

Polski Związek Zachodni organizuje w dniach 11—18 kwietnia br. Tydzień Ziemi Odzyskanych.

Jak się dowiadujemy, również łódzki oddział PZZ weźmie udział w akcji Tygodnia Z. Z. Obecnie są już czynione przygotowania do uroczystych akademii, odczytów, prelekcji, pogadek na fabrykach i filmów, dotyczących życia na Ziemiach Odzyskanych. Do akcji tej przystąpił również ZWM w Łodzi. Poza tym wezmą w niej udział partie polityczne, związki zawodowe, zespoły świetlicowe.

W czasie Tygodnia Ziemi Odzyskanych pokazany zostanie naszemu społeczeństwu dorobek i osiągnięcia Ziemi Odzyskanych, a jednocześnie w powiatach najbardziej zniszczonych w naszym województwie (opoczynski i konecki) odbędzie się akcja werbunkowa na przesiedlenie na Ziemię Zachodnią, które zapewnić może ludności zniszczonej wojną dostatek i byt materialny.

Tydzień Ziemi Odzyskanych znajdzie niewątpliwie należyty oddźwięk w społeczeństwie łódzkim. (m.z.)

Wybory w „Białej”

Sieradzan Stanisław

Dotychczas załoga „Białej” (jeden z oddziałów PZPB w Rudzie) nie miał własnej Rady. Okazało się to jednak niepraktyczne. „Centrala” bowiem znajduje się zbyt daleko, a spraw do załatwienia w Radzie jest zawsze sporo. Nie mając do tego formalnego prawa — a tylko jako świadomi, aktywni i oddani sprawie robotniczej społecznicy — zajmowała się sprawami załogi grupa czynnych towarzyszy. Dziś ci właśnie figurują na liście kandydatów do Rady. Oto dwoje z nich:

Pocheb Stanisław

Major von Launitz bardzo się spodobał pułkownikowi. Prawdę mówiąc, pułkownik w tym wypadku polegał nie tylko na pierwszym wrażeniu, ale również brał pod uwagę pewne poufne wiadomości, jakie otrzymał z Berlina. Wiadomości te dotyczyły osoby majora. Był to jeden z najzdolniejszych agentów wywiadu niemieckiego. Miał poza sobą już kilka znanych i głośnych „wyczynów” na tym polu. I dlatego właśnie pułkownik Pauli co raz łaskawiej spoglądał na przybyłego do niego w poufnej misji majora.

Pauli wyciągnął z szuflady swego biurka zieloną teczkę. Widniał na niej napis „ściśle tajne”.

Wyjął jakąś fotografię. Była to fotografia Launitza. Następnie Pauli wydobył z teczek kilka dokumentów. Przejrzał uważnie, spoglądając na siedzącego przy biurku agenta.

Były to kontrolne dokumenty Launitza, które pułkownik otrzymał z centrali wywiadu niemieckiego niedługo przed przybyciem samego Launitza. Wszystko było w porządku. Pauli upewnił się, iż w jego gabinecie istotnie znajduje się major von Launitz.

Major czuł się bardzo zmęczony. Jeszcze kilka dni temu, spełniając kolejną „misję”, musiał przekradać się przez linię frontu. Ale nie wspominał o tym pułkownikowi. Nie był przyzwyczajony do niepotrzebnych wynurzeń. Zresztą myślał obecnie tylko o wypoczynku. Lecz pułkownik Pauli wykazywał chęć nawiązania intymniejszej rozmowy.

Wychowywałem się w Bawarii, nieco niedaleko rzeki Launitz, gdy Pauli zadał mu pytanie, dotyczące jego rodziny. Nazwisko Launitza było już nieco znane pułkownikowi. W swoim czasie kolegował jeszcze na ławie szkol-

nej z jednym z Launitzów.

— Prawdopodobnie panie pułkowniku, istonie, znałście jednego z moich wujków. Zresztą, z pewnością znałście też mego ojca. Był on jednym z kierowników rosyjskiego sektora naszej służby wywiadowczej. Dość wcześnie wstąpiłem w ślady ojca. Nie miałem jeszcze 18 lat, gdy zabrał mnie z sobą do Rosji. Wywiązałem się nieźle z zadania i to zadecydowało o moim losie. Zainteresował się mną sam Lamke. Wtedy właśnie zostałem agentem naszego wywiadu. Już było prawie ciemno, gdy Launitz skończył opowiadanie o swej przeszłości. Uważał, że pułkownikowi istotnie należy się coś niecoś wiedzieć o przebiegu kariery tego, który został do niego przydzielony...

—...To byłoby wszystko na razie, co mógłbym pułkownikowi opowiedzieć o sobie, zakończył opowiadanie Launitz. Mam nadzieję, że poznamy się lepiej podczas wspólnej pracy. Muszę dodać, że pan Lamke uważał, iż muszę niezwłocznie opuścić teren rosyjski, gdzie ostatnio pracowałem. Istotnie, błado uśmiechnął się Launitz, tamtejszy klimat jakoś przestał mi służyć. Po prostu czułem, iż grunt mi się pali pod nogami... Cudem przedostałem się na naszą stronę i, gdyby nie Jaska boska, wątpię, czy miałbym przyjemność rozmawiać dziś z panem pułkownikiem... (D. c. n.)

Według wartości - nie według alfabetu

Kto dziś zostanie wybrany do Rady Zakładowej PZPB Nr 4?

Julia Jakutowicz

Jak już pisaliśmy niejednokrotnie, niemal na wszystkich przedwyborczych zebraniach wyborcy poddają ostrej, bezlitosnej nieraz krytyce działalność dotychczasowych Rad Zakładowych. Zdawałoby się, że po takiej operacji wszystkie załogi robotnicze przy wyborach poważnie się zastanowią, zanim zdecydują, kogo z listy kandydatów wybrać, a kogo odrzucić.

Niestety, trzeba z żalem stwierdzić, że w wielu fabrykach tak nie jest. Ustawa o Radach Zakładowych wymaga, by kandydaci figurowali na listach w porządku alfabetycznym. W niektórych fabrykach niektórzy robotnicy dla wygody głosują na pierwszych kandydatów z listy. A nie zawsze przecież ci, którzy się nazywają na „A” czy „B” są właśnie najodpowiedniejsi.

W dniu dzisiejszym odbywają się wybory w PZPB Nr 4. Dla przykładu podamy właśnie kilku najlepszych kandydatów, których nazwiska zaczynają się od litery... „K”.

Dwoje ZWM-owców — Klodowski Zdzisław i Klaczkow Blandyna. Oboje, nie będąc członkami Rady, byli faktycznie w niej przedstawicielami młodzieży. „Koleżanka Klaczkow — mówi z dumą przew. ZWM — pracuje na dwie zmiany. Jedną zmianę przy wrzeczonych, jako przodownica, a drugą — społecznie. I w tej działalności jest także przodownicą”.

Tow. Kruszevska Helena, jedna z pierwszych przeszła na trzy strony. Niezmordowanie walczy na każdym odcinku o lepsze warunki dla kobiet. Wszystko dojrzy — wszystkie niedociągnięcia stara się usunąć, by ulżyć w pracy swoim współtowarzyszom.

Tow. Kozłowski Franciszek jest murarzem. Robotnicy wydziału gospodarczego już oddawna uważają go za swego przedstawiciela i jeżeli uważnie przejrzą listę, napewno stanie się on również oficjalnie ich przedstawicielem w Radzie.

Jeszcze na dalszym miejscu znajduje się kandydatura tow. Palki Wincentego, majstra,

który swym rzetelnym wysiłkiem pomógł usprawnić pracę w spółdzielni.

Tow. Tow. Stachura (czł. PPR) i Świtacz Franciszek (PPS) najgorętsi zwolennicy jednolitego frontu, wnoszą atmosferę przyjaźni i tym samym przyczyniają się do pomyślnego załatwienia każdej sprawy, żywotnej dla robotników oraz dla produkcji.

Tow. Jakutowicz Julia została wysunięta do Rady Zakładowej przez Ligę Kobiet. Kobiety napewno się nie omyliły, przecież obserwowały konkretną pracę tow. Jakutowicz od wielu miesięcy i uważają ją za najlepszą powiernicę i obrończynię w razie niestuszných pociągnięć z jakiegokolwiek strony.

Łuszczynski Feliks

Świtacz Franciszek

Tyle o kilku kandydatach przyszłej Rady. Jest jeszcze wielu innych ofiarnych i oddanych sprawie robotniczej robotników i pracowników. Mówię tylko o tych, których na liście trzeba szukać, gdyż z racji swych nazwisk znajdują się na dalszych miejscach, jak np. tow. Mrówka Mieczysław, Łuszczynski Feliks, Józwiak Michał, Otrebski Eugeniusz.

Jednym z pierwszych kandydatów przyszłej Rady jest też były przewodniczący tow. Bąk Józef. Największą zaletą tow. Bąka jest jego energia i ruchliwość.

Miejmy nadzieję, że nowa Rada spełni nadzieje robotników.

B. Beatus

Palka Wincenty

Mrówka Mieczysław

Wybory... wybory...

Na kogo głosują dziś „Geyerowcy”?

Wobec długiej listy kandydatów, niełatwo zdecydować się, przy którym nazwisku postawić krzyżyk. Trzeba porządnie zastanowić się, któremu spośród 38-ch zamieszczonych powierzyć obronę interesów robotniczych w nowej Radzie Zakładowej. A jednak mamy nadzieję, że po swym smutnym a kosztownym doświadczeniu geyerowcy, nie pomyliły się tym razem w wyborze swych radnych.

O niektórych kandydatkach pisaliśmy już. Dziś damy podobizny i garść informacji o

Skupińska Janina

Milińska Bronisława

innych. A więc: — tow. Józef Człapiński, majster na tkalni znany jest naszym Czytelnikom, jako jeden z tych, którzy zapoczątkowali ruch współzawodnictwa w PZPB Nr 3. Obecnie stale czytamy jego nazwisko w tablicy zwycięzców. Jego współtowarzysze pracy charakteryzują go krótko: dobry porządek, uczciwy „człowiek bez nerwów”, co dla ludzi z zewnątrz fabryki ma znaczenie: — nie powie nigdy tkaczowi złego słowa, dba o to, by,

Markiewicz Edward

Polakowski Waclaw

krosna szyć dobrze, gdyż wie, że od tego za leży i zarobek robotnika i wykonanie przez firmę planu produkcji.

Stary, przedwojenny działacz robotniczy uważa, że w ten sposób najlepiej służy PPR i Polsce Ludowej.

Tow. Waclaw Polakowski — ślusarz fabryczny — był przez wiele lat przed wojną członkiem PPS i za swe stanowisko szczerze robotnicze oraz dążenie do jednolitego frontu klasy robotniczej — był szykanowany przez ówczesne prawicowe kierownictwo partii. Dziś jako członek PPR, jako uczciwy i oddany towarzysz i kolega — cieszy się sympatią i zaufaniem nie tylko pracowników warsztatów mechanicznych, lecz wszystkich członków załogi, którzy mieli sposobność z nim się zetknąć.

Człapiński Józef

Chęwiński Zenon

Bez względu na zaufaniem cieszy się i tow. Edward Markiewicz robotnik na wykończalni. Interesuje się on żywo sprawami całej załogi, więc też wykończalnia spodziewa się, że wejdzie do Rady Zakładowej.

Tow. Janina Skupińska — to latoosi kobiecego aktywu PZPB Nr 3. Młoda, zdolna i bystra — uczciwa, kobieta o „żyłce społecznej”, znalazłaby w nowej Radzie Zakładowej szerokie pole działalności.

Tow. Bronisława Milińska — to rekordzistka na pakarni. Solidna, rozważna, bez względu nie uczciwa i dobra współtowarzyszka pracy nie zawiodłaby swoich wyborczych, jako red czyni.

Tow. Zenona Chęwińskiego nazywa załoga artystą. Oczywiście, że jest robotnikiem (w magazynie surowców), lecz ma orientację i wyczuwa w sprawach kultury i sztuki, a wykazuje je jako kierownik fabrycznego zespołu dramatyckiego. Ponieważ jest on ponadto człowiekiem uczciwym i dba o interesy klasy robotniczej, więc też w przyszłej Radzie przydałby się jako odpowiedzialny za sprawy kulturalno-oświatowe swej załogi.

Jak widzimy więc, skład kandydatów jest taki, że załoga ma wszelkie możliwości wybrać na dobrej Rady Zakładowej. A że na taką właśnie załoga „Geyera” zasługuje, to nie ulega żadnej wątpliwości.

PODZIĘKOWANIE

Zarząd Okręgowego Związku Inwalidów Wojennych RP w Łodzi składa tą drogą serdeczne podziękowanie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Łodzi za wzięcie udziału w akcji „Tygodnia Inwalidów” pod hasłem „Kolejarz polski — Zolnierzu transportu — z wdzięczną pomocą Zolnierzowi Inwalidzie”.

Akcja DOKP — rozsprzedaż nalepek i zbiórka datków dobroczynnych — przyniosła w sumie 150 tysięcy zł.

Przemysł wełniany walczy o pierwszeństwo

We współzawodnictwie tkaczy pracujących na 2-ch krosnach kortowych pierwsze miejsce w PZPW Nr 1 zajął Józef Kossakowski (147,9 proc.). Zofia Frankowska osiągnęła 143,7 proc.

W PZPW Nr 2 wyróżnili się: Henryk Pałak (160 proc.), Franciszek Piłarski (159 proc.) i Władysław Ziniewicz (147,7 proc.).

W PZPW Nr 3 odznaczili się: Jan Drewnowicz (159 proc.), Władysław Magier (158,5 proc.) i Józef Nalewajski (158 proc.).

W PZPW Nr 36 wyróżnili się: Stanisław Wypych (160 proc.), Józef Bednarek (159,8 proc.), Jan Pawlak (159,4 proc.), Stanisław Malinowski (158,2 proc.), Remigiusz Wójcicki (155,3 proc.) i Waclaw Gołębiowski (155,5 proc.).

W PZPW Nr 38 uzyskał Stanisław Roszak 160 proc. Eugenia Krysiak osiągnęła 159 proc.

W PZPW Nr 39 wyróżnili się: Ignacy Szwanek (142 proc.) i Józef Nowicki (133 proc.).

W Związkach Zawodowych

OGÓLNE ZEBRANIE MŁODZIEŻY

Zarząd Oddziału I Zw. Zaw. Prac. Sam. Te ryt. i Użytk. Publ. w Polsce — w trosce o wychowanie młodego pokolenia postanowił powołać do życia Referat Młodzieżowy, który winien skupić wszystkich młodzież płci obojga zatrudnioną w Zarządzie Miejskim, oraz Przedsiębiorstwach Miejskich podległych w.w. Oddziałowi.

W związku z powyższym zwołuje się na dzień 18 marca 1948 r. godz. 16-ta w lokalu Związku przy ul. Wólczańskiej 5 Ogólne Zebranie Młodzieży.

Obecność wszystkich do lat 18-tu obowiązkowa.

Jaj i masła nie zabraknie na święta

„Społem” rozporządza znacznymi zapasami tych artykułów

Wraz ze zbliżającym się okresem świąt Wielkiej Nocy, obserwujemy w sklepach i na rynkach łódzkich wzrost popytu na masło i jaja.

Wiele gospodyń domowych w obawie przed ewentualnym brakiem tych artykułów na święta, już teraz dokonuje większych zakupów. Kieruje nimi otawa, że w tygodniu przedświątecznym podaż masła i jaj na rynku gotowa się zmniejszyć i ceny ich zwyżkują.

Produkcja masła w stosunku do roku ubiegłego wzrosła dwukrotnie. Zaopatrzenie Łodzi w masło w okresie przedświątecznym kształtuje się z tym zadawalająco. Oddział mleczarsko-jajczarski „Społem” dysponuje w roku bieżącym ilością 35 tys. kg. masła, zarezerwowanego na święta. W ubiegłym roku „Społem” było w stanie rzucić na rynek w okresie świątecznym zaledwie 3000 kg. masła. Jak widzimy więc, możliwości interwencyjne w tej dziedzinie w stosunku do roku ubiegłego uległy dziesięciokrotnej poprawie. Jaj w okresie świąt napewno również nie zabraknie. Okręg „Społem” dysponuje ilością ponad milion sztuk jaj świeżych, zamagazynowanych dla zaspokojenia popytu przedświątecznego. Cena ich w hurcie kształtuje się w tej chwili po 17

zł. za sztukę, w detalu sklepy mleczarskie PSS-u sprzedają jaja po 19 zł. sztukę. Jednak ostatnio, w związku z wznoszącą podażą ze strony gospodarstw wiejskich, obserwujemy

wyraźnie, że cena jaj ma wybitną tendencję zniżkową. Nie ma więc w Łodzi powodów do obaw, że jaj i masła mogłoby zabraknąć na święta.

Pomarańcze dla członków Związków Zawodowych

Komunikat OKZZ

Podajemy do wiadomości, że na wspólnej konferencji, odbytej w dniu wczorajszym przy obecności przedstawicieli Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Łodzi, Państwowej Centrali Handlowej i Rejonowej Centrali Aproprowizacyjnej, ustalono, że nadeszłe pomarańcze do naszego miasta rozprowadzane będą począwszy od dnia 17 marca przez Rejonową Centralę Aproprowizacyjną po ćwierć kg dla każdego członka Związku w cenie zł 428 za kg.

Wszystkie zakłady pracy, których pracownicy korzystają z kart RCA zgłaszają się po odbiór pomarańczy, z zaświadczeniem stwierdzającym ilość zatrudnionych pracowników, poświadczonym przez Dyrektora i Radę Zakładową, bezpośrednio do Rejonowej Centrali Aproprowizacyjnej. Nato-

miast pracownicy nie korzystający z kart RCA z takimi samymi zaświadczeniami zgłaszają się do Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Łodzi, ul. Traugutta 18. I piętro pokój 109.

Należność za pomarańcze musi być wpłacona Rejonowej Centrali Aproprowizacyjnej w gotówce z góry, względnie przekazana do Banku Gospodarstwa Spółdzielczego Nr konta 888 i przy odbiorze przedstawiony dowód wpłaty. Za każdą skrzynię pobrana z pomarańczami, Rejonowa Centrala Aproprowizacyjna pobierać będzie zł 50, która to suma zostanie wypłacona przy zwrocie skrzyni.

OKRĘGOWA
KOMISJA ZW. ZAWODOWYCH
W ŁODZI

Kronika Piotrkowa Aktualne zagadnienia Ziemi Piotrkowskiej

Komu winszujemy

Sroda, 17 marca 1948 r.
Dziś: Jana i Gertrudy.

Kino

Kino „Bałtyk” wyświetla film produkcji radzieckiej p. t. „As wywiadu”.

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Grabowskiego, Rynek Trybunalski nr 1.

Ważniejsze telefony

10-49 Urząd Bezpieczeństwa Publicznego
13-14 Powiatowa Komenda MO.
10-41 Miejski Komisariat MO.
10-72 Straż pożarna
11-13 Ubezpieczalnia Społeczna.
10-70 Szpital św. Trójcy

Pogotowie lekarskie: nocne telefony:
11-13 od 21 — 7 rano. W niedzielę i święta dyżur dzienny w szpitalu św. Trójcy.

Redakcja i administracja „Głosu Piotrkowskiego” Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego Nr 26. Telefon 15-40

Konto czekowe redakcji „Głosu Piotrkowskiego”: Komunalna Kasa Oszczędności w Piotrkowie Nr 425.

Administracja czynna od godz. 8 do godz. 16 w soboty od godziny 8 do 13.

Rozmowa ze starostą powiatowym tow. Kazimierzem Burzyńskim

Aktualne zagadnienia dotyczące Piotrkowa oraz powiatu piotrkowskiego plastrycznie naszkicował starosta powiatowy tow. K. Burzyński w rozmowie z przedstawicielem naszego pisma.

— Na wstępie, — powiedział tow. starosta, — nim będziemy mówić o blaskach i cieniach naszego miasta oraz powiatu, pragnąłbym w kilku słowach scharakteryzować powiat piotrkowski.

Jak wiadomo, powiat nasz liczy 21 gmin wiejskich oraz 2 miasteczka. Ogólny obszar powiatu wynosi 2030,5 km kwadratowych. Najwięcej jest u nas gospodarstw małych od 2—15 ha.

W wyniku reformy rolnej powstało 3881 nowych gospodarstw rolnych i użyto 80 gospodarstw karłowatych. O ile chodzi o obecny stan pogłowia, to zanotowaliśmy w ciągu minionego roku znaczną poprawę na tym odcinku.

Okres zimy poważnie został wykorzystany do prac przygotowawczych na terenie powiatu. W pierwszym rzędzie zostały uwzględnione przygotowania związane z odcinkiem drogowym, a więc: zwózka kamieni itp. w tej chwili posiadamy już dla dróg państwowych i wojewódzkich 4630 mtr. sześć. kamieni. Dużo uwagi zwracamy na dobrze

zresztą rozwijając się, akcję współzawodnictwa gromad w rolnictwie i akcję pomocy sąsiedzkiej. Dążymy do tego, aby te akcje objęły cały powiat. Niemniej ważnym zagadnieniem jest ogólnopolska akcja oszczędnościowa, którą to w tej chwili nasz powiat żyje. Te trzy akcje mocno powiązane ze sobą, muszą w konsekwencji postawić powiat na właściwym poziomie gospodarczym.

Oczywiście, że te zagadnienia bynajmniej nie wyczerpują w całości spraw, które się piętrzą przed nami. Powyższe zagadnienia, to tylko wycinek z całości spraw bieżących powiatu.

Omawiając z grubsza całokształt spraw związanych z życiem naszego powiatu pragnąłbym zaznaczyć, iż w sprawie powstania Ośrodka Zdrowia w Ręcznie nie możemy ostatnio odnotować powołania specjalnego Komitetu Obywatelskiego, na czele którego stoi wojewoda ob. Szymanek. Prace, prowadzone w zakresie budowy Domu Starców w Łochińsku dobiegają obecnie końca. Prawdopodobnie zostaną one w połowie bieżącego roku całkowicie zakończone i Dom Starców będzie oddany do użytku.

Na zakończenie chciałbym poruszyć istotnie ważne i doniosłe zagadnienie w zakresie całokształtu życia naszego miasta. Miasto Piotrków wyczuwa poważne braki na odcinku życia kulturalnego. Mieszkaniec naszego miasta wieczorem nie ma właściwie co począć z wolnym po pracy czasem. Uważam, że tak duże miasto powinno utrzymać własny teatr, który przy dobrym repertuarze ma wszelkie widoki na powodzenie. Dlatego też pragnąłbym aby prasa nasza zainteresowała się tą palącą sprawą i przyczyniła się do tego, żeby całe społeczeństwo piotrkowskie zabrało głos w kwestii konieczności powstania placówki teatralnej w naszym mieście.

Fatalny stan niektórych ulic!

Stan niektórych jezdni w naszym mieście jest bardzo zły i czas aby odpowiednie czynniki zajęły się ich renowacją. Zwłaszcza przyspieszyć należy remont odcinka ul. 1-go Maja prowadzącej od huty „Hortensja” i „Kara”.

Osobno zwrócić należy uwagę na ul. Przemyslową, która prowadzi do huty „Feniks”. Trudno właściwie nazwać ulicę, tę jedną wielką błotnistą kałużą,

a przecież codziennie przeszło 400 robotników zmuszonych jest tamtędy przechodzić. Wprawdzie jak nas informują Zarząd Miejski stara się o kredyty, ale to jakoś zbyt wolno postępuje.

Jednocześnie zwracamy się do Wojewódzkiego Wydziału Dróg, by jak najszybciej załatwił sprawę naprawy arterii przelotnych naszego miasta, a mianowicie ul. Stalina i Słowackiego.

Turniej szachowy w Moszczenicy

W ubiegłym miesiącu staraniem świetlicy przy PZPB w Moszczenicy odbył się 10-cio dniowy turniej szachowy. W turnieju brało udział 12-tu szachistów, rekrutujących się z pracowników tutejszych zakładów. Po pełnych emocjach i niespodziankach rozgrywkach 1-sze miejsce zajął ob. Szafronowicz Kazimierz; II-gim i III-cim miejscem podzielili się ob.

ob. Piekarniak German i Stępień Marian. Dopiero IV-te miejsce zajął ob. Justyna Tadeusz, utalentowany szachista. V-te miejsce zajął ob. Kopiński Wacław.

Nader skromne nagrody pieniężne — (I-sze miejsce 860 zł., II-gie — 700, III-cie — 610, IV-te — 350, V-te 160 zł.) dla pierwszych pięciu miejsc wyasygnowała Świetlica.

Prace przygotowawcze „Służby Polsce”

Szkolenie przyszłych świetliczanek

W ramach prac przygotowawczych „Służby Polsce” zorganizowano w Warszawie ogólnokrajowy kurs świetlicowy dla dziewcząt, przyszłych kierowniczek świetlic przy brygadach „Służba Polsce”.

Szkołą się tu ochotniczki z całej Polski, młode dziewczęta ze wsi, fabryk i szkół. 21-letnia Piechówna Wanda, córka robotnika, która w czasie okupacji walczyła w szeregach AL, zgłosiła się obecnie do „Służby Polsce”, aby oddać cały swój zapal dla odbudowy Polski, o którą walczyła. 18-letnia Marciniak Kazimiera, córka małorolnego chłopca, zgłosiła się do organizacji „Służba Polsce”, aby w ten sposób, jak powiada, uczestniczyć w pracy społecznej.

Na ogólną liczbę słuchaczek kursu świetlicowego „Służba Polsce” w Warszawie, dziewczęta wiejskie stanowią 30,9 proc., młode robotnice — 20 proc., a młodzież inteligentna — 49,1 proc. Pod względem wykształcenia wśród słuchaczek przeważają dziewczęta po maturze gimnazjalnej. Nie brak w ich gronie również i studentek wyższych uczelni. Borowska Teresa, studentka wydziału przyrodniczego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie zgłosiła się ochotniczo na kurs, aby swoje studia połączyć z pracą społeczną przy odbudowie kraju. Borowska Teresa do powołania organizacji „Służba Polsce” nie należała do żadnej organizacji młodzieżowej. Łuczak Lucyna, słuchaczka 3-go roku Akademii Lekarskiej w Gdańsku pracowała dotychczas aktywnie w organizacji studenckiej AZWM „Życie”.

Uczestniczki kursu świetlicowego w Warszawie przygotowują się do pracy w brygadach „Służba Polsce” na odcinku życia

Komunikat

Z okazji wyzwolenia Kołobrzegu, odbędzie się w niedzielę, w Piotrkowie, w sali Kilińskiego, Akademia, zorganizowana przez Ligę Morską.

kulturalnego młodzieży. Zdobywają one pod kierunkiem sił fachowych wiadomości o organizacji pracy świetlicowej i jej formach, uczą się dyscypliny organizacyjnej i ćwiczeń porządkowych oraz przechodzą przeszkolenie obywatelskie. Pierwszy kurs

świetlicowy zakończony będzie w początkach kwietnia b. r., poczym kursantki, po złożeniu egzaminów, wyjadą w teren dla organizowania życia świetlicowego młodzieży, pracującej w brygadach „Służba Polsce”.

Przedświąteczne zakupy w PCH.

Obecnie, w obliczu zbliżających się świąt, PCH w Piotrkowie nagromadziła duże zapasy artykułów spożywczych jak sól, cukier, kasza, kawa, groch, herbata, proszek do prania, oraz naczyń kuchennych, szklanych i t. p. Znajdują

się również na składzie cukierki i wina w bogatym asortymencie.

PCH rozprowadza w ramach akcji „Przemysł dla wsi” opony do rowerów, papier i pergamin.

Walka z nielegalnym ubojem

Za posiadanie mięsa z nielegalnego uboju MO spisała protokół następującym osobom: ob. Suwartowi Edwardowi, zamieszkałemu przy ul. Krakowskiej 47, Jankowskiej St., zamieszkałej w Daniszewicach, gm. Gorzkowice, Forsyowi

Bolesławowi, zam. w Lipowczycach oraz Tokarczykowi Janowi, zamieszkałemu tamże.

Mięso przekazano do Rzeźni Miejskiej.

Chcemy słuchać „Harfy”

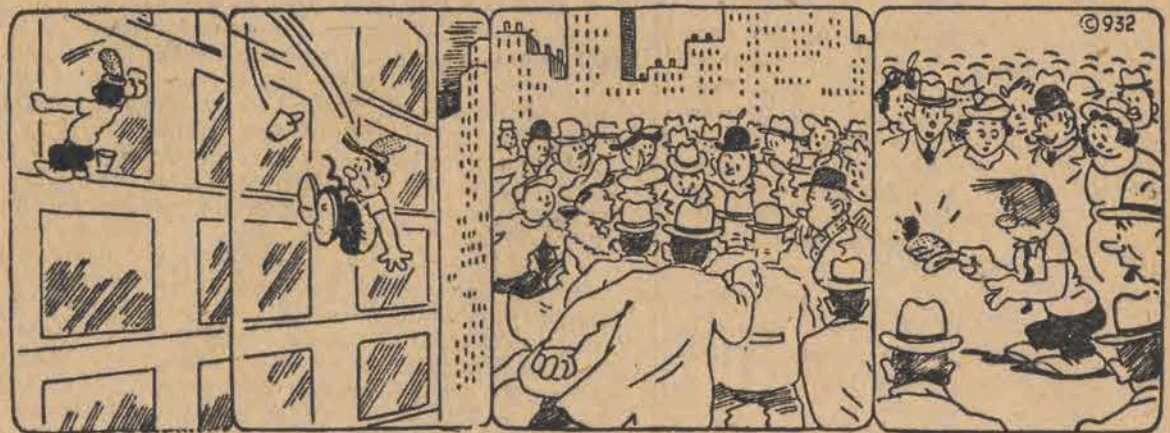
Związek Zawodowy Kolarzy w Piotrkowie posiada chór p. n. „Harfa” stojący na dość wysokim poziomie i posiadający bogaty repertuar. Chór ten występował już w ramach ogólnopolskiego konkursu chórów i orkiestr robotniczych przed mikrofonem radia łódzkiego, a także radiowęzła w Piotrkowie. Zwracamy się więc do dyrekcji radiowęzła z pytaniem czy nie warto byłoby takie występy urządzać co pewien czas.

Sprostowanie

Do numeru nr. 73, z dnia 13 marca r. „Głosu Piotrkowskiego” wkrađa się pomyłka, którą poniżej prostujemy.

Do współzawodnictwa stanęli hutnicze Makowski i Michałowicz z huty „Hortensja”, a nie, jak podane było mylnie z huty „Feniks”. Za nieporozumienie bardzo naszych czytelników przepraszamy.

Przygody Jasia Wiercinojety

Uwaga!

Leci!

Wypadek!

Melonik uratował człowieka!

